

[Krag.]

i Regeringen, ganske klart ved sin Optræden, at han anerkendte det som Regeringens Opgave at forhandle sig til Rette mellem de to Ting. Det lykkedes jo da ogsaa Venstreregeringerne i samtlige Perioder, hvor de styrede her i Landet, uanset om de havde et Mindretal eller et Flertal i Lands-tinget, ved Forhandlingsvillighed at naa meget betydningsfulde og værdifulde Resultater, og det er i dette Eksempel, den siddende Regering skulde spejle sig.

Jeg har aldeles ikke krævet, at Forhandlingerne i Udvalget skulde føres paa Venstres Grundlag, selvfølgelig ikke, men det er den Maade, hvorpaa de Herrer klarer sig fra deres absolutte Forhandlingsuvillighed og Afvisning af det, vi havde foreslaaet, uden nogen som helst Begrundelse. Jeg vil hævde, at det havde været den højt-ærede Handelsministers Pligt, naar han indtog et Standpunkt som det, han gjorde, til det af os stillede Forslag, at have redegjort for, paa hvilke Punkter Forslaget var utilstrækkeligt, hvad man fra Regeringens Side maatte kræve for at naa til Enighed om dette Forslag. Men det bød jo ganske vist ikke paa det, som Regeringen nu opnaar: dette at faa Hals- og Haandsret i alle Forhold over vor handelspolitiske Udvikling i de kommende Aar og over hele den prismæssige Udvikling paa vort Hjemmemarked. Det muliggjorde Forslaget ganske vist ikke; det tog Sigte paa at genaabne Vej ud til frie Tilstande i det Tempo, som Situationen i Verden gjorde det muligt. Men det er ikke nok for denne Regering, der ser sit Hovedmaal i dette at socialisere og nationalisere Erhvervslivet i dets Helhed. Man siger, det er Landbruget, man vil hjælpe. Ja vel, oprindeligt blev denne Lovgivning tilvejebragt under Hensyn til at sikre Landbrugets Eksport og sikre Importen af Raavarer, men den er brugt til alt muligt andet, og denne Lovgivning er blevet administreret og udviklet paa en saadan Maade, at den nu i langt højere Grad staar som en Hindring for en Udvikling af Landbrugseksporten i det Omfang, i hvilket det er muligt at fremme dette Formaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: I Anledning af de her fremsatte Udtalelser vil jeg for mit Partis og for mit eget Vedkommende kun sige dette, at man kan ikke af vort Stand-

punkt, hverken her eller i det andet høje Ting, slutte noget som helst andet end det faktiske, realpolitiske, at naar et Spørgsmaal har været saa ostentativt ude hos Vælgerne som Spørgsmaalet om Valuta-centralens Forlængelse, saa er det vort politiske Synspunkt, at man maa rette sig derefter, og saa bliver Stillingen med Hensyn til alle andre Spørgsmaal at se under denne Synsvinkel.

Kristen Amby: Et gammelt Ord siger: Hold dig smukt til Fakta, kære, og lad Motiverne gaa fri, og det, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Rager som Ordfører for et af Regeringspartierne passende kunde have gjort. Han sagde nemlig — det var jo det, han havde Interesse for —, at Motivet til, at Det konservative Folkeparti havde forlangt Valutaudvalget ud af Forslaget, maatte formodes at være, at dette Parti nu vilde ud i den uhemmede Kritik, og saa tilføjede han: Vor Stilling er vanskelig nok i Forvejen, og den kan herved kun blive vanskeligere.

Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvad han mener med „vor Stilling“. . . (Rager: Landets Stilling!). Ja, det var ikke uden videre klart. (Rager: Naa, ikke!). Nej, jeg maatte formode, at det ærede Medlem mente Regeringens Stilling, for jeg kan da ikke gaa ud fra, at det ærede Medlem over for vort Parti kunde tænke sig at paastaa, at vi vil gaa ud i en Kritik, der kan gøre Landets Stilling vanskeligere. (Rager: Jo!). Naa, men det var altsaa det, der var det ærede Medlems Mening. Saa synes jeg, det havde været rigtigere, om det ærede Medlem saa havde begrundet denne sin Mening, al den Stund det ærede Medlem ud fra sine egne parlamentariske og politiske Forudsætninger maa mene, at kun hvor fri Kritik trives, kan et sundt politisk Liv trives. Og fri Kritik over for denne Lovgivning — det ved det ærede Medlem saa godt som nogen — er umulig, hvis Oppositionen blot faar Skin af at have Medansvar for dens Administration.

Jeg var altsaa gaaet ud fra, at Meningen var den, at det var Regeringens Stilling, der var blevet vanskeligere. Jeg indrømmer, at dette, at det ærede Medlem aabenbart mener noget andet — som jeg i og for sig slet ikke synes han har Ret til at mene —, gør, at det, jeg vilde sige, faar en lidt anden Karakter. Men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem, fordi vi har Forholdstalsvalgmaaden, finder det rimeligt, at Oppositionen er med i